

Tervetuloa vitsitsikseen podcastin pariin!

Jälleen kerran, minä olen Heikki Vilja ja meillä on Vierana, stand up koomikko, käsikirjoittaja ja vaikka mitä tekevä. Anders Hellenju, tervetuloa!

Kiva olla täällä. Mitä kuuluu? Ihan hyvää kiitos, joo ei mulla on mitään. Haluutko se kertoa mitä sä olet tehnyt tänään? En, no mä oon pelannut sun kanssa padelia ja hävinnyt. Nimenomaan, tää oli se mun kiitos, voit pois. Tää oli tässä. Ei vaan tota tervetuloa, tervetuloa.

Sä oot nyt ollut tekemässä kovan viikon iltaa, mutta kauas se vielä pyöri.

Kovan viikon iltaa, niin se pyöri vielä viimeinen jakso ennen kesällomia on kolmas päivä kesäkuuta tai jotain. Samana päivänä kun on lakkiaiset.

Nimenomaan, eli tää ehdies tulee välttämättä ulos siihen mennä.

Ei välttämättä sitä. Sitten mä oon kesällomalla.

Sitten on kesällomalla.

Tai niin mä oon varmaan kirjoittamassa yhtä toista juttuun, mutta sitten melkein kesällomalla kuitenkin. Kovan viikon iltaa ei tutkari sillä.

Ei, mutta se jatkuu syksyy. Ehkä. Meihin tiedetään.

No en mä varmaan vielä saa sanoa kumpaan.

TV-ala on semmoinen, että koskaan ei saa sanoa kellekään mistään mitään.

Mutta olisi se sinänsä hankala tai siis ohtoa, jos näin spekuloidaan sitä vaan mä voin spekuloida.

Mitä mä oon kuullut, että sä sain, mitä sä oon sanonut, 800 000 katselia kertaa.

Joo, varmaan se voi olla siinä tai jopa ehkä pikkasen enemmän, koska sit lasketaan noja arenat.

Niin, niin voisin kuvita.

Kyllä se on ollut ihan onnistunut projekti kyllä.

Se varmaan on ollut lähemmäs miljoonaa sitten kuitenkin kokonaiskatsalua.

Se on aika hyvä. Se on hyvä, kun mä kattelin jossain niitä vanhoja 80-luvun noita, mitä oli napakymppi,

jotain neljä miljoonaa.

Joo, ne on ihan käsittämättä.

Että jokainen suomalaisi.

Mutta sit pitää myös muistaa se, että kun joskus on vertailut, tietysti tulee koomikkoon ja käsikirjoittajana,

vertaa itseään yhdysvaltojen tai brittien tilanteeseen.

Se olisi ihan järkyttävä se markkinaosuus täällä, että sä saat tästä tapauksessa sitten 80 prosenttia väestöstä kattomaan yhtä TV-ohjelmaa.

Sitä ei tapahdu niin kuin isolla markkinoilla.

No voi juuri tarvita laskea tästä paljon se tarkoittaisi Amerikassa siitä, että sä olisit se, että se olisi joku 40 miljoona katselta.

Se olisi jotain sellaista, joo.

Se olisi aika hyvä.

Se olisi varmaan jo vähän eri palkkiot, kun mitä yleensä on.

Ei todennäköisesti ole.

Sen takia ne on lakossa.

Se on käsittämättö, koska mä luin sitä, kun sä oot siis käsikirjoittaja myös.

Nopesti vaan kattelin sitä, kun sehän kuulostaa niin hyvältä, että nyt kun ne on ne käsikirjoittajat jenkeissä lakossa,

niin on jotain silleen, että mitä te valitaatte rahasta.
Totten minun sadalta on joku käsikirjoituksen, ja sehän kuulostaa hirveän hienota.
Mutta sit, kun se pilkoittiin osiksi, niin sä saat ensin se josti joku teet sen työn.
Ja sit sä saat jonkun josti neljätton niin kehittelyys teet kaksi vuotta sitä lisää.
Ja riskillä aina.
Niin, ja nimenomaan.
Ja sit lokuuta saat ehkä saanut lopulta 100, mutta sitkin 40 prosenttia on lähtenyt johonkin.
Niin, kuluihin.
Joo, ja sit se vielä, että kyllä sä nyt sitten pitää toimia niinkin päin, että jos sä teet jonkun jutun, joka on iso hitti,
niin kai sulle kuuluukin siitä jonkin näkinen osuus.
Niin mä en tiedä miten ne prosentit siellä meni.
Kyllähän Suomessa periaatteessa.
Ei oo vielä ollut mullakaan ainakaan semmonen fiilis, että lähden nyt käsikirjoittajaksi jenkeen.
Niin.
Joo ei ehkä kannata.
Ei se sitä...
Tuo vaan.
Tänne heikki viljan.
Ei susta Anders mitään tuli.
Ei, joo, joo.
Pysyt täällä Suomessa.
Ei oo vaan miettiä.
Masentaviin oto.
Kerän mäkin aina viettiä.
Älä me mennäkkään.
Koitat nyt hyväksyä vaan.
Sulla on asiat ihan hyvin täällä kuulee.
Et joku ammua.
On mulla asiat hyvin.
No mutta olisi aika riski sinänsä.
No mut periaatteessa voisit lähteä tekemään sitä ja samalla tehdään etänä Suomeen niitä töitä.
Niinkin voisit tietysti.
Mutta mä en tiedä sitten riittäisikö siihen niinkun...
Ehkä niinkun 15 vuotta sitten olisi riittänyt energiaa siihen etteikis niinkun kahta työtä.
Ne on vielä neljä lasta sinne.
Niin, mutta nyt on sillä vähän eri.
Joo.
Ettei se ehkä ihan niin helposti lähes.
Töntäkin vaan on ollut iloinen et se oli Ismo Leikola joka voitti sen maailman hauskin.
Eikä on tässä Elenius.
No ei, et hän saisi mennyt.
Hän saisi voinut muuttaa.
Mä mietin enkä me nyt tois pärjänykkään tietysti.

Mutta et ehän noit koomikoita etkä Suomesta olisi voinut valmiit.

Niinkun siis ainakaan pidempään tehneitä.

Niin, niin.

On ollut sitoutu semmoinen.

Et sillä et muutetaan nyt tänne Amerikkaan.

Joo.

Hei.

Joo.

Se on se kuulu se kyllä tavallaan sille niin kun et joskus menisi jonnekin.

Emä ehkä et eisin ehkä ole semmoinen fiilis mulla et mun pitäisi breikata tai niin kun pärjätä niin kun isosti hyvin.

Mut tavallaan se et menisi jonnekin ihan uuteen paikkaan kaupunkiin.

Ja niinkun tavallaan kokeillis semmoista niinkun aloittais niinkun alusta.

Joo.

Se jotenkin viehättää mua ette.

Mut pitää niinkun toivoa et vaimoisaan jonkun hyvän työpaikan jossain et se voi jälätä sitä.

Niin, se ois hyvä.

Voisit tehdä niinkun Jukka Lindströmit.

Niin.

Eli elää vaimoin rahoillaan.

Niin, tosin se ei tehnyt hirveesti keikkaa siellä kyllä.

Belgiassa.

Ei tehnyt käy.

Totta se ei tehnyt mitään.

Se vaan laiskuttelisi.

Niin.

Jukka just sellainen.

Joo.

Mut hyvää.

Kiitän, että viimei onnistuu.

Mä yritetyt tehdä jonkun aikaa jo sopia ette päästään tähän mut kun sä oot niin kiireinen.

Ei se ollut niin päässä ette pyytänyt.

No se on myös toinen todellisuus.

Mut pari viestiä lähdy.

Joo.

Mut sä oot katoisin siis paraisilta.

On.

Ja asut siellä vieläkin.

Asun.

Tai taas, miten sä nyt sanoit.

Niin.

Olin mä sitten reilu kymmenen vuotta muualla.

Ei kovin kaukana mä olin turussa.

No niin.

Mut siis se, missä sä asut nyt, niin onks se siis, se on niin, että siis kun teillä on käynyt, niin se viereinen on siis sun kotipaikka.

Joo.

Se viereen taas.

Mä oon päässyt niinkin pitkälle, kun 300 metri lapsuuden kodista.

No tehä, sillä on välillä, jos on tota, on käynyt kokeileen muutakin.

Niin.

Joo.

Sillä on lapsuuden kodista.

Sillä en mä kyllä ehkä Amerikkaa muuta.

Niin.

Ja eikä siinä kyhä mä oon nyt niinku viimeiset 7-8 vuotta, kun me ollaan noita satirjohtamia tehty kirjoitettu, niin onhan mä oltu tosi paljon täällä.

Niin.

Niin.

Työpäiväthan on ollut valtaosin kuitenkin.

Joo.

Pääkaupukiseudulla viimeiset.

Niin.

Siis siellä, niinku päivä, työpäivät.

Mut sä oot siitä päällä siis.

Siis sä en oo maatila.

Onks se siis...

Joo.

Maatila-otus.

Niin.

Meillä oli siis tai isällä ja äidillä oli siis maatila sillä, että kyllä ne teki mulla oli mat töitä.

Niin, niin se oli.

Se oli pieni, ettei se elättänyt.

Siinä oli vähän niinku pidettiin tyylin vähän perinteitä yllä ja sitten niinku jotain pientä niinku lisää tienesti ja sitten siitä.

Joo.

Mut se onks se silleen osaksä niinku maa talous töitä?

No osaamme jotain juttuja, mä osaisin ehkä tehdä.

Niinku mä osan niinku ajaa traktorilla tyyliin.

Joo.

Ja näin.

Mut en mä oon ollut koskaan silleen niinku innostunut siitä.

Niin.

Et sit kun ei ollu sillä niinku pakottavaa tarvetta, et kyllä mä oon ollu joskus niinku teinninä Jeesa Assapellolla.

Joo.

Mutta ei ollu silleen myöskään niinku, kun se peltoala on kuitenkin niin pieni.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Et os Iya farmerko.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Niin.

Ja ei ees olla ihan ell [k]yä ominaalapsia mutta mut sit mä olin kas rowsit[ä]avyksentt pasto mä osin yhteinen aina jatketa faltaamalla vain luongin juuri Andersonin kuiä школон grammalladotan.

S iyi et menet kauho здесь laver Norran K [ä]in l

eivän mä kuumalla.

pois. Mä nyt sitä sanot, että kyllä mä olin vuoden vaihtoeppilana

Austraaliassa, tulin takaisin ja sit olin ystäkin motivaatio

taas tehdä kaikkea kouluttuja. Sitten mä pärjäsin sitten

yökirjoituksessa lyhyessä matiikassa, vaikka ihan hyvinkin.

Mutta se jäi sitten siihen, että oli vähän asenneongelma siinä.

Niin tavalla, että sinulla oli vuoden asenneongelma ja se teki sen, että

olisahan se ollut pelastettavissa. Sillä on vieläkin toisaa.

Mä voin mennä tehdä yhden vuoden lukijoita vielä.
Ehkä mä en sit kuitenkaan halunnut niin paljon lääkäriksi.
Mä oon tyytyväinen tähän paljon.
Mä en ole lääkäri.
Niin jotenkin voi olla sunne fiilis, että mä tykkään niin kuin viiltävistä satirisista analyysistä.
Ennettä niinkään, että nyt se aina tulee tuoda skalpelikädessä.
No joo, toki, mutta siinä on kyllä siinä kun kertoa tai istuu ja kirjoittaa
17. pieru vitsin tai vääntää soteesta tai jostain jonkun vitsin
niin kuin kuusi monetta kertaa.
Niinkuin jotenkin tulee väljä mieleen, että onhan se lääkärin työ ehkä vähän silleen merkityksellisellä.
No on se, on se. Siitä mä olen samaa mieltä, kyllä.
Mutta on se siirry omatiimmisen.
Joo, ja sitten mun puoliso on solubiologi.
Väitteli tohtoriksi ja nyt se on yhdessä firmassa töissä.
Mutta siinä huomaa, että sen duunioon periaatteessa nyt keksii
niinkuin semmoisia testejä, millä testataan tällaisia
niinkuin harvinaisia mutta erittäin vaarallisia
niinkuin kenettisiä tautia.
Ja meitsi pyöriä tuolla laivoilla kertomassa jotain ihan huuhaa juttuja
tai kirjoittaa telkkariin jotain.
Se tuntuu välillä siltä, että onhan tää nyt outoa.
Hei, mulla on nyt keikkoa. Tää on vähän tärkeää tänä mä keskenään.
Niin, et ymmärrän, jos tää menee pienen ihmisen,
nauraa mulle väärällä tavalla.
Niin, tai ei aina naura ihan niin paljon kuin mä olisin halunnut.
Niin, että mitä sä teet, perastot on kuin ihmisen hengen.
Niin.
Okei, mutta sä hattakaa nyt kauppiiksen.
Oliko se sun sitten tällainen häta-ratkaisu?
Ei, en mä tiedä, onks se häta-ratkaisu.
Kyllä se varmaan, kyllä se siinä, kun mä alatin, se tuntuu kyllä ihan silleen
minkäänlta, että tää on varmaan ihan fiksujuttu.
Ja tuota...
Se oli juobu Akademiilla siis.
Joo.
Mä pääsin sinne sitten niillä lukijapapereilla suoraan sinne,
ja sitten oli mulle jotain haaveita teatteri korkeasta,
mutta mulle tulta, että mä luovuin niistä jo niin kuin
jo niin kuin siinä, et ennen kuin mä edes haain,
tai oliko mä hain kerran,
ja sitten mä jo siinä vaiheessa jotenkin tiedän,
et mä haluan olla niin kuin teatterinäyttelijä ainakaan,

että harrasteliä teatterissa pyörin silloin aika paljonkin,
mutta jotenkin ehkä siinä jäi kuitenkin semmoinen,
että olisin mä varmaan mennyt niihin,
mutta kutsuttiin niin kuin teakkiin siihen
ekalle kierrokselle,
mutta sit mä en koskaan sitten mennyt sinne,
et mä oon siinä vaiheessa jo päätin,
että en mä edes, teisiä on mun juttu.
Niin, ja toisaalta mitä sitä nyt viemään paikkaan,
jota en toisaalta tavallaan...
Ei niin mut paikkaa saa.
Mä en tiedä, miten se toimii.
No siis sehän menee ensimmäinen vaihe,
ensimmäinen vaihe on periaatteessa,
jos sä täytät paperitoikein.
Ja se tavallaan, et jos sä oot sen verran paavaa,
et sä oot tehnyt nämä ennakkotehtävät,
mitkä on, niin sit sä oot tavallaan tosissaan hakemassa,
niin sitten melkein kaikki ne sinne sit ottaa.
Mä en tiedä, miten se Ruotsin kielisiä puolella,
ja sitten tietysti kun hakijoit on päämmäni.
Mä en muista, tästä hän on melkein 20 vuotta.
Niin, mutta tota...
Mut voisin kuvitella, että jos se ei ihan kaikki otaa,
niin sit joku on ehkä pääsyä.
Ehkä joku kuuluisa.
Se voi olla.
Voi olla, mitä se kysyy.
Niin.
Tänään tuntu kysymys siitä,
että miten me tulkitamme tää tilanne,
et onks se niin, et mä oisin ollu siellä.
Niin ku...
Ehkä sä olis nyt Christian Strandberg-show.
Mikä?
Mikä sä oot? Christian...
Mikä sä oot?
Mä muista, oi ei.
Mitä sä oot? Christian...
Strandberg.
Strandberg.
Christoffer Strandberg-show.
Se ois Anders Hellenius.
Joo, et mä ois tuntu, et se kävi tota teakin vähän myöhemmin.

Mitä se ei ollu siinä vuonna vielä hakemassa.
No mut tuolla...
Mut olisit siis siellä sanoit, että sä olit harrasteet,
että olisit se niinku parasilla vai turut?
Paraisilla.
Okei.
Siellä on kuitenkin...
Siellä on aika aktiivinen.
Okei.
Sehän on tosi pieni paikka kuitenkin ja...
Joo, mut kyllä se on niinku...
Kyllä siinä on ollu tosi aktiivinen porukka,
et siinä mä pyödin sitten niinku...
Tavallaan kun mä tulin just sieltä Australias takasin,
niin se siellä meillä oli siis koulussa oli.
Joo.
Oli tota...
Drama.
Drama.
Drama.
Täällähän ei oo siis peruskoulussa.
Ei.
Paitsi jossain ilmaisutaidon lukkeus.
Tiiä on niitä jotain siis yksittäisiä kursseja.
Niin, nii, mut siellä oli niinku...
Että koko vuosi mä olin sit mukana siinä ja...
Sitten vähän syntyy se kipinä uudestaan,
niinku että ala-asteella mä olin kaikissa näytelmissä mukana,
mut sit yläasteella, niin sit ei se ollu enää,
et silloin piti pelata käsipalloon
ja tietystä yrittää soittaa kitaraa punk-bandissa.
Joo.
Mut sit taas niinku innostuin siitä,
sitten kun tulin sitten Australias takasin
ja sit mä päädyin niihin teatterin piireihin ja...
Meillä on aika sama... Tulee mielenkiintoista hauskaa,
että on nii jotenkin saman tyylinen siis lapsuus ja nuoruus
paitsi, että mä en pelannut käsipalloon,
mut niin muuten just, että piti yrittää soittaa kitaraa.
Mitä sä pelasit sitten?
Mä pelasin siis jalkapalloon,
mut sit mä lopetin sen, kun teatteri vehliikkaa aikaa.
Niin.
Joo.

Et se on, enkä mä olin niin huono siinäkin, mut...
No mut, missä kohtaisin sit kaupissa?
Sä sä valmistunut, sä hätinkin valmistunut sessat kandi?
Joo, mä siis...
Mitä mä siitä aloitin?
Stand upin niin, kun te on joskus 2003.
Eli sillä mä olin opiskellut...
Sä olet tullut 21...
22.
Niin.
Joo.
Ja sit nii 2003, joo.
Joo.
Steenekankkeikaan ruotsiksi silloin.
Ja opiskelin silloin samalla.
Ja sit se sit johtitaan siihen,
että mä aloin tehdä jotain niin kun keikkoja,
ja sit en enemmän.
Joo.
Ja sit ne opiskellut vähän niin kun jäi,
niin kun loppujen lopuksi kandiksi,
joskus...
2007.
Niin.
2008.
Et se jäi sit siihen,
ja sit mä oon tehnyt komikkaa siitä lähtiä.
Miks sä aloitin komikaan?
Tai miten sä stand upin?
Mitä sä törmäisin sen stand upin?
No siis stand upin törmäisin niin kun varmaan
niinku jo lapsena 90-luvun alussa
tai se ollaan, niin kun tuli SV-teltä
semmonen ohjelma,
kun Slengdei Brynnen.
Okei.
Mikä kuvattiin siellä Norra Brynnissä,
siis Ruotsin vanhin comedia klubi,
ja se oli niinku ekaan varmaan stand up
niinku kosketus, mikä mulla oli siihen
stand upiin, et tiesin,
et se on niinku olemassa.
Ja sit en sitä hirveesti kattonut,
enkä fanittanut silleen,

mut näin se jotenkin ajattelin,
että tässä on jotain maakeita.
No sit toinen oli, ennen kun mä menisin
australian vaihtaa oppilaaksi,
niin oli Billy Connelly,
katoin sellaisen Billy Connellin matkailuohjelma,
johon niin leikattu,
niin kun ristiin stand upia,
sit siinä livekeikasta,
et se oli mulle semmonen eka,
niinku varsinaisille,
et aa ei saa,
kun mä lauta tää on kovaa tää stand upiin,
vaikka sillä hän nyt on vähän,
et sillä on vähän vitsi,
vitsikirja vitsiä välissä,
mut se on vaan hallitu mies.
Joo, ihan uskomaton esiintyjä,
niin se on,
ja se rytmihän on siinä,
vaikka se välillä vetää semmosia vitsiä,
mitä vois olla vitsikirja,
sillä kiertuella,
niin silti hän se on sinun esiintyjänä,
sähän vetää sen tosi hyvin,
mut se on kyllä loistava,
ja se oli semmonen eka,
niinku sille,
et mä ajattet, ok, tämmöstä olemassa,
ja sit niinku itse stand upin pariin,
mä päädyin vasta sitten,
niinku opiskeluaikana,
mä olin jotenkin, mä en muista,
miksi mä olin jotenkin ylioppilaskunnan
jossain toiminnossa mukana,
ja sit mun piti buukata Andréa
Vickström esiintymään koorenille Turkuun.
Se on kiva paikka,
mä oon känyt siellä nyt,
sä oon vijäkin jotenkin,
ja sit mä, ja mä olin silloin tehnyt
niinku harrastelijateatteriporuuksassa
tehtiin joku tämmönen,
elokuun illan joku kabare esitys,

ja siinä mä olin niinku kokeillut
silleen kolmen minuuttiin stand upin,
ja sit mä mainit siten Andrélle,
ja sanoin, et hei mä oon muuten kokeillut,
että sillä on sit joo, mut hei,
mut mä just pisteen pystyin
tuon klubvieryksen tuolla Helsingissä,
että tuu joskus sinne kokeilee,
ja sit siitä sen tavallaan sitten niinku
lähti, että...

Ja se oli nimenomaan Ruotsiksi.

Se oli Ruotsiksi.

Se oli Ruotsinkielinen.

Joo, Ruotsiksi mä tein melkein vuoden,
niinku ja niitäkin keikkoja aika harvakselta,
ja sitten, voisiko se kastua,
että neljä on ollut tomatteja tomatteja,
mitä mä tein eka niin kuin.

Okei.

Miten muita niitä teki Ruotsiksi?

Siis sinne ja Andréa, Stan?

Stan, ja sitten ne, Stan ja Andréa

aina sai huijattu jonkun,

jonkun Suomen Ruotsaisen näyttelijän
kokeilee.

Okei.

Ja tota, ja oli siellä muutama muunkin
ketä teki silleen niin kuin puoltoisissaan,
tai yritti niin kuin,
kävi useamman kerran siellä viirryksessä,
ja Kebjörklyn muun muassa
aloitti suurin piirtein samanihin aikojen
ehkä vähän myöhemmin,
ja teki siellä kanssa Ruotsiksi
jotain keikkoja, ja...

Ja sit hän sieltä kävi Ruotsista
koomi koita,

mikä oli siis tosi hienoa,

niin kun sä pääsi tapamaan niitä,

ja ne oli tosi niin kuin,

niin kun sille ne kannusti tosi paljon

ja antoi vinkkejä,

että sä voisit tehdä näin ja näin.

Ne on niin kuin vähän mukavampi

siellä Ruotsissa kuitenkin.
Kuitenkin, kun Suomessa ei kukaan no vinkkejä.
Sä voisit lopettaa,
kisustatun mitään.
Hän on muuta Amerikaa, joo.
Hän on muuta Amerikaa.
Niin.
Tota, se oli välisiä Korenissa
joskus just esiintymässä oli tälle,
mutta ne ei ollut Ruotsinkia,
eli siis kaikki se oli joku,
mutta ideana on, että mä esinyin Suomeksi,
ja Ruotsista tuli koomikkoisiin,
ja mä muistan nyt sen nimeen,
mukava tyyppi kansan.
Se oli niin hauskaa,
että se ei oo tuu lennos vaihtaa englanniksi.
Ei ne se huomaset,
ei toi yleisö pysy mukaan.
Se oli niin paljon Suomeksi.
Se oli niin paljon Suomeksi,
kakskielinen yleisö kuitenkin,
jotka ei kuitenkaan ehkä kaikki osannut
niin hyvin Ruotsiin.
Sitten se vielä jotenkin silleen,
sanoo Ruotsiksi,
sitten sanoo se englanniksi nyt kaikki.
Joo, vaihavaa.
Joo, se on kyllä valitettavaa,
niin valitettavasti niin, että ei se niin päin toimii.
Ruotsiksi
Suomeksi pystyy esiintymä Suomen Ruotsalaan
sillä ainakin etelä Suomessa aika hyvin,
että se ei hirveästi kärsisi siitä.
Mutta toistepäin se ei...
Sitä antaa poniin herkkä sille, että sun pitää taitaa jokaisena.
Joo, joka sanoo nimenomaan tiettyt vivahtia.
Sitten kun yks menee, niin mietitään,
miten se springa sprang sprungit taipuu oikein?
Miten se...
Miten se nyt puhuu?
Puhuuko se nyt viime kesästä vaihe?
Vai tulevaisuudesta?
Tulemme aika muodot se kanssa.

Joo,
mutta sinulla lähti nopeasti,
mutta se stand-upi sitten,
kun sanoit, että sinä rupesit tekee noita keikkoja
ja tuota,
että rupes olet opisnot jäi.
Perhet tuli siinä samassa,
että mun vanhin poika on 2005 syntynyt.
Ja aika nopeasti sitten,
kun perhet tuli,
ja sitten alkoi tulla myös jotain tarjouksia
rahakeikoista,
niin jotenkin kiinnosti enemmänne,
kun opinnot.
Ja sitten se tavallaan siitä jäi.
Sitten tuli otettua
kaikkia keikkoja, mitä sai.
Ja sitten myös aloitin jossain vaiheessa
tekemään myös radiotaradioekstremille.
Mutta oliko se sitten,
miltä se tuntumat, että sinä olet tullut tosi nuori,
että sinä olet lapsen 24-vuotiaan,
jos minä nyt nopeasti olet.
23-23.
Ja mä olen uskonut, että sinun puoli,
se on myös suuri pyrittäin sama.
Niin nuorina saannut,
niin miten sitten, kun sinä rupesit tekee keikkoja
ja reissaalit ja muuta,
niin miten se sen nyt...
No, onnest mä olin nuori,
että jos nyt olisi siinä tilanteessa, niin ääisin,
että mitenkään jaksaisin.
Sitten fiksu puoli siinä.
Moneista jäi tietysti paitsi, kun kaverit on tuolla,
oli tekemässä kaikkea kivaa reissaali
ympäri maailmaa.
Ja ite ei, mutta nyt taas voi nauraan
niille, kun ne on sitten siellä
pienää lasten kanssa siellä.
Niin omat ovat täysikäisiä muuttaa kohteen.
Niin voi ite voisi tehdä vaikka mitä, jos jaksaa.
Niin, mutta kun ei jaksa.
Ei.

No okei, radioekstrem.
Missä se on sitten?
Se on niin kuin radios.
Se on niin kuin radio-altoja.
Siis turusta tehtiin aika paljon sitä.
Tehtiin ensin, ensin tehtiin semmoinen
sketsioohjelma sinne,
käsikirjoitettiin, nauhoitettiin,
editoitettiin ihan kaikki siihen.
Sitten tuli varmaan vähän liian kallista,
että me alettiin tehdä niin kuin
perjantaiiltoja,
mun hyvän ystäväni Sampe Kalssonin kanssa.
Jos sit tuli näyttelijä.
Oliks se niinku livejä sitten?
Joo, livejä.
Perusjuttuja ja sitten tehtiin
aikaista aamuradiota kanssa silleen.
Okei, millasta se oli?
Se oli kyllä oikeasti hauskaa.
Joo.
Jos se ei se vaan ois niin aikaisin
ja niin joka päivän, niin se olisi tosi kiva tehdä.
Monet on piti herätä.
Mä en muista, mutta kyllä mä joskus,
sit mä vielä olin jostain syystä
niin innostunut kuntolleimisestä
ja näin niin mä pyöräilin paraisilta sinne,
että Turku on vielä polkupyörällä
tekee sitten. Mä olis mä lähdin
lähin joskus puolviista jotain aamuradia.
Se on aika.
On, se tekee tarpeeksi pitkän näyttää
kimo-ehvilleen.
Joo, jos saa hyvän
niin siihen nukkumisen, niin ei se haittaa
jos sä osaat vain mennä aina
nukkumaan kello kaheksalta.
Sitten jäi jostain kyllä paitsi hieman.
Mä ympäriin se on kun lapset on pieni ja se voi olla ihan hyvä.
Se onkin menee nukkuu-aikoin, mutta
sit tavallaan tarvitte se omaa ajan.
Ja ei sitten kesällähän se oli niin kuin
nähän oli kaikki herällä

pitkään, mutta kesällä on helppompi herätä myös.
Niin on jo.
En mä usko, että se olis.
Mietitkö sä sitten missään vaiheessa, että se olis tulis ihan radio
niin kuin, että se olis se sun duuni?
Joo, on se välillä ollut sillä,
että mä voisin sitäkin tehdä.
Se on tosi hauskaa tehdä.
Se on ihan tosi kiva duuni.
Mutta en mä sitten tiedä, että varmaan se
stand up komiikka ja komiikka
radiossa
ei ole ihan kuitenkaan
helposti tehtävissä.
Että se aamuradio
tai muu lätinä on
vähän tyhjän päivästä kuitenkaan.
Tai joku podcast.
Heikki-Villian podcastin
vaan se muu lätinä.
Se on sitä tarkoitus siinä.
Se on lätinä, jota ihmiset voi
kuunnella, jos he haluavat.
Pistän clipiikstä näin, että
ajassa 20 minuuttia Anders
arvostelee mun podcastia.
Ei ku mä.
Lässytystä.
Lätinä, jota ihmiset voi kuunnella.
No niin menomaan, se on myymään
ja se on kaikki.
Siinä on tärkein informaati,
ei voi myös katsella.
Joo, en mä en taju sitä,
että joku katsotaan.
Niin, ne vaan tekee.
Lätinä, jota voit kuunnella.
Olen ekviliä, kuuntele minua.
Minä Läti sen.
Vieraani on tänään
Lätisiä myössä.
Mä teet tuosta sanoa, mä kirjoitin aikaisemmin.
Jos näytän tätä.
Sulla on tätä hienoa Seinfeld-paperiaa.

Siis tää on niin hauskaa,
koska saat yksi ainoitakella on,
mun on tämmöistä ihan vaan suomalaista paperiaa.
No sit, joo, mä tykkään tästä.
Ensinäkin se, että se on keltainen.
Siinä on pelkkiä viivoja.
En tykkään ruutupaperiaa.
Mä en tiedä, mistä tää on,
jos tää on Amazonista tilattu.
Legal padiksi, näit kutsutaan.
Nimenomaan, ja noin mä oon kuunnanut sitä,
kun ne tekee SNR-laista muistelee.
Tää oli se, millä ne kirjoittiin.
Siis mä saan tuon legal padin omaa,
ja sillä on vielä vihkoja,
ja sillä on oma pöytä.
Mutta ei ollut tietokoneet tietenkään,
kun olas kutsutaan 80-luvun alussa.
Ei kukaan kerrottunut tietokoneen vaan aina noita,
ja sit sillä yrittää saada,
ja sit vietin erikseen.
Kirjoituskonnettyypillä.
Niin, jos kun kirjoittaa ne puhtaaksi.
On se mielenkiintoista.
Aattelen, kun sekin tekin yllellä.
Kirjoittasit noin vihkoja,
mutta se on semmoinen, mikä tuli mielenkiintoista,
että sainfeldhan kirjoittaa tuohon tunnetustiin.
Varmaan, ja moni muukin jenki.
Niin, niin sit kun niitä on nähnyt paljon muistassa,
vai se monilla koomikoilla,
niin kuin Suomessakin rupeas olleen,
jos on käynyt ulkomailla,
ja katsotaan kaikki se,
jos sai mielenkaan takaisin.
Mitä sulla on tällaista keltaista paperia?
Minusta tuntuu, että se idea,
tämä on mun ja Joni Koivun ja meidän aloittama,
niin kuin meidän keskin,
mä en tiedä, että olen mitään trendiä aloitettu muuten Suomessa,
että olen molemmat,
mutta tykätty siitä keltaisesta paperista.
Kyllä se antaa jotenkin semmoisen.
Tämä on suttu paperia,

mutta se on rei sanoa, että hyvää ottaa ulkomailla paperia juuri Suomessa, mitä meillä on.

Paperia.

Mutta ei mä haluunä Amerykkalaista paperiaan.

Miksi Suomessa ei ole keltaista paperia Suomessa?

Hei tässä on mitään järkeä.

Ei mä tiedä, että Suomessa kaikki on keltaisesta paperia vessapaperia tai niitä.

Onks keltaista paperia vessapaperia vielä?

No nehän on, eikö se on keltaisiin?

Se on keltaista vessapaperia.

Se on sitä halpaa.

Raapii persattaja.

Lätinä, jota voi kuunnella.

Okei, sanotin stand-upin 2003.

Sitten se oli lapsia,

ja sitten sanit radiossummuutu,

mutta milloin sanit VT-komedil-doonissa?

Se oli varmaan katsomaan myyjänä.

Mikä se oli?

Eka tuottaja.

Suomalaisessa tuotantoyhtiössä VT-komedil.

Päätä ollaan eka,

mutta Suomessa oli,

jotenkin stand-upia.

Olisin osa aika työntekijää siellä.

Olisiko se ollut 2004?

Okei.

2005 jotain tällaista.

Tulikin semmoinen,

pitäisitko itteisiin line-up?

Ei, emme vielä ollut tarpeeksi hyvä,

että olisin edes kehdellä laittaa.

En kyllä laittanut,

ja ne eivät oikein pyörittäneet

niitä open mic-klubeja myöskään.

Mutta ehkä sille ei saa,

kun esiintymään heidän klubille,

koska ne tiesi, että olen siellä töissä,

ja tunnen Andreja.

Olisin ollut siellä töissä,

ja olisin saaneet tuttu niille,

jotka olisivat töissä.

Piirit ovat niin pieniä stand-upissa,

muutenkin, että kyllä kaikki tuntevat
muutenkin.
Kyllä minusta tuntuu,
että ei sillä nepotismilla kovin pitkälle pääse.
Pyysin pitää myös tehdä hyviä keikkoja.
Sehän se on hyvä puoli siinä.
Stand-upissa on mielestäni se,
että ehkä kun ne keikat menee hyviä ihmisten aukaan,
niin ne keikkoja tavallaan
myös saa.
Ei on niin kuin moni muualla,
missä kilpailu on jotenkin
epäreilumpaa.
Sille on välikunnan hyvä saavut vain
enempisiä, että
miten sun nyt pakaat checkä.
No, onhan sitäkin.
Joo, toki, mutta sitten
Suomi on niin pieni markkina myöskin,
että ei tääli ihan täysi mulkkuva olla myöskään.
No ei.
Samoja naamoja siellä backareilla kuitenkin.
Yllättävä hyvin, sä olet selvinnyt kuitenkin.
Mä hän on nimenomaan varmaan
suomalaisessa stand-up-piireissä
tunnettu siitä, että mä oon
just se mulkuin jäksi.
Joo, joo, ja haukkuu puolisoitu.
Niin, se ei tullut nauhalettomeen
edellinen kesku.
Ei se varmaan tullut.
Tämä on kyllä tosi autoon.
Asia, josta me juteltiin ennen,
kun mikin laitettiin.
Onneks sä oot ammattilainen?
Andersin kanssa pohdimme.
Anders erityisesti pohti, että
se on vähän hölmöä haukkuu aina.
Miksi haukutaan omia puolisoja?
Erotka, jos on.
Niin, mutta se on tosi paljon sitä,
eikä tämä ole mikään stand-up-juttuvaa.
Tosi paljon semmoista, että
nyt se oli taas tolla.

Jos mä salakuntaan ihmisiä aamulla
junassa, kun mä tuun Helsinkiin,
juttelee keskenään,
että se on meidän pasi,
tai marja, tai ritva.
Pitää kysyä lupaa, jos mä pääsen baarin.
Lopetaan.
Voinhan se olla myös se, että
kyllä me ymmärrän sen, että välillä ennen,
vaikka olis kuinka ihaniakin ennen,
tämä on täydellisiä.
Nyt joskus täytyy harmittaa
ja haukua.
Jollekin ei ehkä junassa
silleen kovaa nää.
Usko tulee ystävälleen.
Se on totta.
Mutta se on eri kulma.
Se on eri, jossa puhut,
että täällä on tämmöinen ongelma.
Mikä meidän juttu tässä on,
se on fiksuu,
koska se on varmaan se, että sinä olet
sanot myös itse, että sinullakin on
joku tehkä vikkasinen.
Mutta jos sä silleen vaatin, se on
tommonen laiska paska.
Mä voin tulla sanoa, vaikka minulla on
tälläinen ongelma, ettei tuulikä sinun ongelmaa
se no vaimo.
Kerro lisää, ei kun tää on se ongelma.
Ei oikeesti,
se on ymmärrän sen.
Se on hirveän, jossa olisi tuntunut,
että on hirveän trendikästä, mutta se on
joku suomalainen tapa, tai ehkä
universaalgi tapa.
Se on niin tyhmä.
Mutta nykyään ei ole pakkoina pysyyhdessä,
jos ei viihdy.
Se on mahtavaa, et voi kertoa.
Onko se nähnyt netissä?
Onko se tottamut on se,
että moneilta te ootte sanonut

puolisolle, että pitää arkiotana tulla kotiin.
Ei meidän miehellä ole minnekään asiaa, kello yhdeksän jälkeen, jos ei ole urheiluharrastusta joku teekseen. Ja jos minä en voi tulla mukaan, niin ei kyllä sitten tarvitse mennäkään. Se on se, että mitään ihymettä. Mutta jos ehkä joku tykkää siitäkin. Niin, voidaan se olla, jos olemme olleet tyytyväisiä, niin ensin merkitystoon. Mutta ei minä myöskääntiä, onko se totta. Parisuuden podcast. Vitsit sixeen. Vitsit sixeen ja rakasta kunnolla. Lätinään, mitä voit kuulla. Parisuuden podcast. Joo, mutta stand-upia, sä olit jo silloin, kun minä muistan, kun minä aloitin, niin sä olit sellainen jo pitkään tehnyt, niin kuin, vaan kammattilainen, niin kuin... Mä oon varmaan aikaan kerran, näin varmaan 2009-2010. Niin, niin silloin sä olit jo sellainen kuitenkin vakionimi joka paikassa, ja olit tein hyvin siinä soolonkin jo. Niin, varmaan niihin aikoihin mä tein ehkä sen ekan, minkä mä oon tehnyt silleen, että oon tehnyt yli tunninkeikan, niin joo, tai se olis olla silloin jo. Mutta sinne oli kyllä raavittu ihan kaikki jutut, mitä on tyylin koskaan kertonut. Mutta se oli vaan, että mä muistan, että kun sä kerroit sitä juttuun sitä sun, että että jonkin sanoo, että minun on kiekko per se. Niin, ei oo kyllä kiekko. Nintendo per se. Niin, niin se on varmaan sitä, että sitä on kerrattu sitten sitä niille. Niin, niin, että on kaikki se matku siinä. Siinä aikaan sillä pystyy

tekee työkseen stand-upia Suomessa
ja niihin aikoihin
tuntuu.
Sitten oli ne ekaat, jotka aloitti
sillä ihan ekaassa alossa,
niin nehän teki jo ammatiksen ennen
niitä oli ehkä kymmenen sillä.
Mutta sitten kun tavallaan
ne, jotka aloitti mun kanssa
alkoi työkseen,
niin sitten alkoi olla klubeja niin paljon,
niinku riitti kuitenkin kaikille.
Ja oli oikeasti vähän
buumi.
Tosi monessa pienessäkin kaupungissa
oli niin kuin
kuukausittainpyörin klubi.
Ja sitten oli stand-up festareita joka paikassa.
Festareita oli myös ihan joka paikassa.
Mutta oli myös silleen,
niin kun tavallaan vähän eri,
emme tietyksi vähän eri se bisnesmalli,
että ne oli pienempiä tiloja ja
useampi klubi.
Että nyt sitten jossain vaiheessa siirryttiin
sinne konsertti-salipuolelle,
mikä ei välttämättä ole huono,
mennyt,
eikä siihen varmaan, kun se oli buumi sillon päällä,
niin ei sinne ole myöskään niin kuin...
Mä en tiedä, onko se tuotanto sitten myöskin,
että kun hän on noin pikku paikat sitten,
niin kuitenkin se rahallinen tuotto
ei ole niin niin kuin ehkä suurta.
Siis totta kai se on itse koomikolla,
kun se on tavallaan työ,
mutta nyt hän ei ole hirveesti
isojen pien kaupunkien ulkopuolella
klubeja, jotka eivät ois koomikko
koiden itse tuottaa.
Niin no se riittyy siihen buumiin,
ne haluaa stand-upia niiden baarin,
niin ne osti sen könttäsumman,
että kenellä ei ollut riskiä siinä,

tai totta kai ravintaloit siellä oli riski siinä,
mutta ei ollut koomikoilla eri tuottajilla
riski siinä, mutta jossain vaiheessa se muuttuu
sitten niin, että enemmän
joudutaan itse myymään
niitä lippuja, mikä on varmaan ihan fiksua.
Mä en miettinyt sitä, koska kaikkeen puhuu siitä
buumista, mistä säkin just puhut,
että kun mä muistan, kun mä aloitin kansin sanoit,
että nyt on tämän buumi, kyllä se kohto noin,
kyllä se kohto noin, ja kaikki varotte sitä Ruotsiin,
että Ruotsissa tämä tapahtuu jo 90-luvulla.
Mitä silloin siis, mulla on vähän epäisellä,
että tiedä se, niin kuin Amerikan
komedipuumo oli 80-luvun sen semmoinen,
että kaikki tekijä, joka paikassa oli,
ja sitä yhtä kiiketään enää kiinnostanutkaan komiikka.
Mutta niin kuin...
Mä en tiedä, mikä se taso sitten,
mikä lasketaan buumiksi, jähän se nyt on
tippunut, mitenkään niinku pohjan läpi tässä
vieläkään, mutta se on vaan muuttunut,
mutta se on muuttunut, että se on muuttunut.
Niin, kun en mun mielestä Suomessa se ei ole tavallaan loppunut,
mutta paikka se enkä me jotenkin usko, että se nyt
missä Amerikassa tai Ruotsissa kaluu.
Joo, emme ehkä... Siinä mielessä se oli enemmän,
että se nousi silloin, niin kuin sille,
että sitä alkoi olla just kaikkialla,
ja ihmiset alkoivat tietää, mistä on kyse,
että ennen sitähan oli just tätä,
että missä sinun kitara on.
Onneksi hirveän moni tekee sen nyky, että no se on tässä.
Okei, millä vuonna se paukutusklubin perustitte?
En muista.
Paukutusjengin perustettiin,
että se paukutusklubi on se semifinalissa.
Niin on.
Mivan paukutusjengin sitten oli.
Miten mä en muista, olisit pyytännyt,
että... Tai olisit itse Google.
Ei sitä lukenut missään.
2013?
Mä muistan, että se on aika samojaako,

kun me perustettiin Kallio-komedi puhun.
Voi olla, että se voi.
Ja se on vieläkin toiminut.
Paukutusklubi on siinä mielessä toiminut,
että meillä on ollut siellä klubejaa,
tai olisiko kolmet tänä keväänä ollut.
Ehkä se syksyllä palaa takaisin sinne.
Se on ollut tosi hieno klubi,
että sinne mahtuu maksimissaan sata
ja siellä on aina sata.
Ja se on hikiinen
ja yleisö on tosi koomikon sylissä.
Vähän sillei
hyvällä tavalla vaaran tuntu ilmassa.
Niin sillei hyvällä tavalla vaaran tuntu.
Ei sillei väkivalta?
Ei väkivalta, mutta sille,
niin jotenkin kiinni siinä.
Se on semifinalissa.
Kuulitko, että se on paukkeet.
Mutta ehkä minä kulin omia niin.
Kyllä se digittää jotenkin.
Tai tuleeko se josti?
Ei välitetä sitten siitä.
Miten sitten alkoi tämä käsikirjoittaminen?
Kun se on nyt, mitä sä oot tehnyt nyt.
Oliko sinun tavoitteena,
että musta tulee, että sä haluaisit tehdä jo aiemmin?
No itse asiassa kyllä tavallaan oli.
Kun sä puuit, että radio onkin kirjoititte ja...
Joo, kyllä kyllä.
Mä muistan, että meillä oli vähän semmonen,
tai mulla oli semmonen fiilis,
että emmä ehkä halu kuitenkaan tehdä
välillä oli oikeasti niitä
silloin just tän boomin tai mikäliin aikana.
Että tuli tehty keikkoja
keskiviikosta lauantaihin joka viikko.
Siinä alkoi tulla vähän semmonen fiilis,
että haluuko mä oikeasti reissata
pistokeikkaseina jo elle ja sieltä
kuopioon ja sitten näin,
mitä silloin välillä joutui menemään.
Mulla oli kyllä semmonen haave,

että jos muutaman päivän viikossa
käsikirjoittaisi jotain
ja sitten menis, niin kuin tekee niitä keikkoja vielä.
Että se olisi semmonen sopivaan yhdistelmä.
Ja sitten mä tein
yhden, mikä tuli se,
Radio Extremein kautta
yhden TV-talkshowon.
Mä olin käsikirjoittamassa FST-elle.
Ja sitten kun
ne oli ylellä tekemässä
noin viikon uutisia,
niin siinä se tavallaan aloitin
sillä ei työkseni
oikeasti sitten käsikirjoittaa
sillä ei.
Mä olin ihan alusta muukkaan.
Mä olin silloin tein ehkä
2-3 päivän viikossa ihan
ensimmäiset jakset, mutta aika nopeasti aloitte.
Eli siellä oli siis sinä Jukka
Festerisen teemu Tomi Tuominen
ja oliks jasire?
Jasire ei ollut ihan alussa
mukana.
Mutta joo, me taidittiin
olla ne.
Siinä on ollut vielä joku.
Se Janne Tsarev tuli aika aikaises
vahjes kanssa mukana, aika pienemmässä roolissa
ensin, mutta sitten suuremmassa
roolissa.
Joo, mutta sitten tähän tuli semmonen
duun, että se oli
kuusi työpäivää,
neljän työpäivän aikana, niihin pahimmillaan.
Teisi ollutkaan silleen kivasti
vähän kirjoittelen tuossa 3 päivää ja sitten
jäkkiin meidän sitten vain rennosti keikalle.
Miten se
tuntuu sitten?
Se oli jotenkin niin hieno, koska mä itse katoin
silleen, kun olin lämpää sitä yleisöjä,
oli muutamia, niin kun se tuntui silleen, että kaikki

tiesitte, että nyt me tehdään jotain mitä ei oo ennen.
Tämä on tavallaan mitä on haluttu päästä
tekemään. Ja nyt me päästään
tekemään, niin me sit kanssa tehdään,
koska siis nämä päivät haluivat ihan järjettömään.
Ja siis niin kuin aamusta
yöhön monta päivää viikossa.
Pahimmillaan ne varmaan oli sillä
niin kuin, joo silleen, että
niin kuin Tomi,
Tomi, Minä ja Jukka
haustallaan siitä. Ja haustallaan Minä ja Jukka
Linsson tehtiin niin kuin
me tehtiin varmaan sillä noin viikoutisissa
yhteen aikaan niinkuin itpidempiä päivä.
Joo.
Sitten se jenniporronen toimittaja teki
kanssa myös tosi paljon niitä pitkiä.
Me oltiin niin kuin pahimmat viikot,
oli silleen, että maanantaina lähetettiin jo
kella kymmeneltä toimistolta, ja tiistai sama.
Ja keskiviikko sitten mä en tiedä, mikä se
enka oli, onko se 0,5-3
tai jotain. Joo, niin kuin se toisellaan kuvattiin, joo.
Kun torstaina kuvattiin, joo. Ja sit vielä torstaja
aamulla, niin kuin
melkein samoilla silmillä studioon.
Ei sinä paraisille ajat
kotiin turhaa.
Ei, ei, ei, ei. Kyllähän mä olin
täällä tosi paljon sitten yötä, mutta
siis se oli kyllä niin kuin, ja sit vielä
perjantaisin alettiin, sit niin kuin
valmistelee, pidetin jaksopalauteen,
ja sitten alettiin taas valmistelee seuraava.
Et olisin kyllä välillä niin kuin ihan
niin kuin työtunni, niin kuin viiteen päivään.
Joo, mä muistan, että se oli varmaista
tokaakautta, kun mä olin kirjoittamassa kans, mä muistan,
että vähän yllätyksenä silleen, että
niit menee aika myöhä, ja sitä muistaa, että joskus
kattelee keskiviikkoon sillä, että kello on nyt
0,5-12 ja sitten yhteen kiukkaiseen,
hei pitäis ku tilata tätä ruokaa.

Mä sanoisin, ah, ilmeisesti me ollaan
täällä vielä jonkun aikaa.
Joo,
joo, olisi kyllä, mutta joo,
mutta olihan se maakeeta myös niin kuin hauskaa olla,
minkään on tekemässä tommosta, ja niin kuin
juuri tätä, mitä sä sanoit, että kaikilla oli
hirveän
niin kuin palo ja poltte
kräkatä se, että mitä tätä pystyy tekemään,
ja usein oli keskiviikko,
torstana vielä ku kuvattiin, ja sitten ei tätä,
tätä ei voisi Suomessa tehdä,
Suomessa tämmöistä ohjelmaa ei voi tehdä.
Ei, sitä vaan voi,
mutta sit aina, kyllä se onnistaa. Aina sitä vaan tehtiin.
Aina sitä vaan tehtiin, ja hyvähän sit tuli.
Niin, ja paremmaksi on se koko ajan muuttua, että kyllähän
siinä niin ku oppi.
Oppi selvästi sitä tekee.
Sitten meni ku, ihan mielenkiintoista siis,
miten meni, koska sitten ku tuli Jukka lähti,
ja noin viikon uutiset loppu.
Niin tuli noin viikon studio, ja sinähän sinä
ja Eva Vekki, olitte sitten
korvasitte tavallaan Jukkaan sinä ruudussa.
Joo, ja miten se prosessi.
No se, meni kai niin, että ne
ylläjärjestikoekuvaukset,
ja siellä nyt en muista
ketä kaikkea siellä pyöri,
mutta me sitten päättyy siihen,
että tehdään tämmönen ratkaisu, että
Eva ja Anders
alkaa juontaa sitä,
niin ku kahestaan juonnettiin.
Minuutti suurin piirtein
pernaama, että vähän saatiin joku kokonaisuus
suljettua, ja sit
heitettiin toiselle. Ja sit
aika nopeasti alettiin laajentaa sitä,
niin et sit tulisi niin ku enemmän
ensemblomainen, ja sit hän otettiin
niin ku Tomi oli hauskona teki omia juttujaan

siinä, ja Jaassirilla oli se oma osuus,
ja niit oli niit sketsejä,
niin ku ehkä enemmän,
kuin mitä noin uutisissa oli.
Joo, ja kaikkea tällaista oli niin ku.
No mitse tuntuu, sit mä muistan vaan sen,
kun se on ku se alko sit te, niin se oli
mun mielestä vähän kohtuutonki se
tavallaan se palautemäärä,
koska verrattiin suoraan, että jukkaa,
jopa paras pitävä on matkivat
jukan ohjelmaa.
Niin ku tavallaan.
On ihan sama, sit on vain jukka
ainoina, joka on muuttunut.
Niin, ja tavallaan, että niin ku
mä olin keksimässä sitäkin.
Niin, ja siis jotenkin.
Niin, niin, se tuntuu muista tietenkin
kohtuuttamalta, että.
No joo, mutta tavallaan kyllä sen
ehkä se nyt ei nyt, jos haluat ihan
jälkiviisasolla, niin varmaan sitä
olisi voinut vähän niin ku
tietoisemmin niin ku
brändätä uusiksi.
Siinä hän kans niin ku, että kyllä meillä
oli vähän semmoista niin ku
koko uutisten ajan vielä semmoista, että
ei tätä pysty Suomessa tekee,
semmonen fiilis, että tää on niin ku
ei tää ole kovin helppo osalla
niin se, että me yritetään tehdä niin ku
samaankä siis pohjaan mut
vähän erityyllillä.
Että ehkä siinä olisi ollut mahdollisuus
tehdä jotain niin ku
räjäyttää se niin ku, ja me tehdään ihan jotain
eri niin. Niin, mutta sitten se on tavallaan vautilu
myös tämä sison niin ku, tavallaan kehittynyt,
että mikä se konsepti on. Niin,
et sit must tuntuu, et sit niin ku
loppukausi, tai siis ekankauden
tokan kolmannen jälkeen niin ku alettiin

kyllä löytää semmonen niin ku ensimplemmäinen
meininki siihen, mikä niin ku
se menee tosi paljon paremmin, et se laajeni
se universumia, sit tuli oikein
hyvä, sit hän meni,
sit just kun me oltiin niinku saatu kiinni
sit, että miten tää kannattaa tehdä, niin tuli korona
ja vei yleisön, eikä ennostaan
se, se myös vei
uutiset. Siis se oikeesti
niin ku se, kattoi
uutisia sit mist
mist me kirjoitetaan nyt, et
kirjoitetaanko me oikein pitäisi mennä
niin ku se on raraaka-aine, mist
kirjoitetaan. Ja joka
viikko oli, sit tämä on pelkkää koronaa
ja sit kattoo niinku, et noin lähetyksen lopussa
oli jotain kierätyksestä, saadaanko
siitä jotain tehtyä.
No, mut se oli se, kun mä muistasin,
se oli niin hieno se, ku oli just ennestä
koronaa, ku te oluli vielä se vitsi siitä,
et miten se oli, et ei enää kätellä
ja sit oli kuvattu sitä Euroopan jotain,
mikä se oli, et nyt ei enää kätellä,
et tehdään tämmönen fist pumppt tai joku
tämmönen terveys. Se oli ihan alussa koronaa.
Joo, se oli ihan, sit se oli niin hauska, et se itse sanoi,
että se oli sillä asidentille kättäliä.
Ja sit tajus heti, joo. Joo, ja sit mä muistamme,
naudettiin siellä nyt kuvauksissa ja jotenkin
ja sitten mennään takahuoneeseen
ja laitetaan puenimet päälle ja kaikki keikat
on perustu. Ja se oli
se yhden kuvauspäin, se oli se torkstain,
että se oli ihan käsittämällä, että yttöki katsot
puenit sille, aah, oho.
Oho, tää ei enää kerro pelkkää sitä käsittelystä.
Joo, mä muistasin, et säkin tuntii silleen, et silleen,
no eihän tää on täskö, ai ei olekaan.
Joo, se oli kyllä siis siis
koomikoille
artisteille yleensä, niin se oli se aika

hurja päivä.
Oli, joo, eihän sitä kuka uskon,
että vielä muutama päivä ennäiseen
noin heihän tästä.
Et ei se kuitenkaan vaikuttaa.
Joo, mä muistan, että meillä oli joku keikka
tuolla, tota
arenoteatterissa Helsingissä
ja sit, sit
oli jo puhetta tästä koronasta
ja sit oli, sillä oli vielä semmonen
niin kun
kuvitellu, tai siis uskomus, että me
pärjätään tässä, kuhamme pestään kädet.
Joo. Et kuhaa kaikki muistaa nyt, vaan
pestä ne kädet, niin tässä ei ole mitään.
Et sit se ei vaadi muita toimenpiteitä.
Muistakaa vaan, et ne kädet
kannattaa, kannattaa pitää puhtaina.
Ja sit siellä yskäsi joku
yleisössä, niin sit pystyy vahittaa vitsi,
sit toi ei se varmaan ose tai hahaa, nyt meillä on
kaikki se. Ja sit oikeesti,
niinku kaksi viikkoa siitä, niin oli sillä, että no, nyt on kalenterity.
Joo, joo, joo, ja sit huomattu, et
ei sekään sijempi suolta, niin ei pese käsi
järjollakaan, mutta...
Vieläkään aloittanut sitä.
Joo, mutta ei meillä tohon
koronaan nyt, mä mielenkiin tohon
Noivikon studio, niin sit se
tavallaan, myös sitten kyllähän se pyörikoronan ajan,
kuitenkin teinut niitä uutisia sun muuta,
mut sit se lopetettiin just tavallaan,
kun se oli löytynyt,
oliks se sitten yllätyksenä, että se oppuu, koska
siis, sehän ei ollut mitenkään katsoja
luvut, haluin hyviä siinäkin.
Joo, eihän siinä mikään,
se mielessä on ollut mielessä.
Ehkä siinä oli
vähän odotusta varmaan yhtiön puolesta,
että se, mikä tuoli
satiriohjelmana sen jälkeen,

eli se jukkaliin semmin sivuhistoria, et se olisi
niin kuin
satuaikaisemmin maaliin, ja mä en tiedä,
ajatteliksen niin, että niinku jälkivisena,
niin olisi varmaan voinut jatkaa vielä.
Niin, kun siinä oli tavallaan, se jälkeen vuoden tauko,
sit sinne, niinku tavallaan turhaan,
että siinä olisikä mä en tiedä.
Se olivat siinäkin samat henkilöt, että miten tosit teinut
noin erittäin hyvin.
En mä sit hirveesti niinku,
ei se ole semmoinen tilanne,
et siinä kannata hirveesti,
mikään ei paranne sillä,
et alkaa niinku soittaa
pomoille ja kysyä.
Mikä tämä on? Onko sieltä, mitä mä oon tehnyt?
Ja sit mä tykkään,
se on niin hauska, kun me ollaan niin kovin valittamaan,
siis ei me, kaksi,
mä oon siis yleensäkin siis koomikot tai
tämöistä tuntuu, että on jotenkin semmonen, että
no, on se nyt kurjaa, mä pääsin sen
niin se joka viikkoja nyt mä en ole saanut olla.
Tiedätkö se tavalla, että...
Ei se mulle ollut sillä,
sen vähän jopa
petyin siihen itsekin siinä alussa,
et ei se...
Ei se esillä olo,
että jengi alkoi tunnistaa
tuolla S-markedissa,
ei se antanut mulle
niitä kikseen, mitä mä olisin luullu, et se olis antanut.
Tiedätkö se, että mä oikeasti oli semmoinen usko,
että sit, kun mä pääsen
tohon niin Juma lautaan,
kaikki on niin siistiä,
mutta ei se antanut
niitä kikseen ja kuitenkin,
niin ei se ehkä se siksikään ei ollu niin
tuntunut toisaalta niin kään pahalta.
Ja sitten mä tiedän siis,
tää kun on tehnyt projektimaista duun

ja tavallaan koko elämänsä,
niin on koko ajan tiennyt sen, että
ei tässä on mikään,
ei tässä mitään
25-vuotis
palveluskultakelloja olla saamassa.
Kyllä tää podcast saa.
Pitää ostaa itselle,
jos haluaa semmosia.
Siinä kyllä on jotain tapauksissa.
Viiden vuoden päästä mä voin ostaa itsellisen 25-vuotis
stand up juhlakelloon.
Viiden vuoden päästä, eli sä oot tännyt 20-vuotiaan.
Ja 23-vuotiaan.
Itse mäkin oon hyvä laskee.
Oot sä ajattelun pitää mitä 80-vuotis juhlashouta?
Itse asiassa nyt,
kun mulla hän oli,
2002-luvun mä oon aloittanut.
Mulla oli, yksillä oli jo juhlashout joo.
Tein se ollaan siis Ruotsiksteen.
Se olisi nyt tarkoitus sitten
kevääksi 2024
kirjoittaa Suomeksi.
Alan kääntää nyt kesällä
ja sitten varmaan
syksylläkin.
Tuun sit uudestaan kertaa.
Tuun erottomasti.
Miten sitten
noin viikon studiojälkeen tuli tosiaan sivuhistoria.
Sain itse ainakin kirjoittamassa.
Se on kyllä
aika monen.
Kirjoituksen sen, mä en tiedä, mutta kuka teki sen
erotisesti
lkip?
Mä tein sen osittain,
mutta en täysin,
koska se, että jos kirjoittaa
Suomen Ruotsalla, niin kirjoittaa
Suomen kieli sille
Suomen Ruotsalaisista.
Se ei välttämättä ole se paras ratkaisu.

Koska
mä en tiedä
totuuden,
ja Suomen kieli ne voi pelata ennakkoluoilla.
Siin tulee semmonen,
että mä en voi fakta
korjata semmoista
sketsia, joka on hauskaa ainoastaan,
jos se vähän lyöyli.
Ja sitten toisaalta, jos olis kerttuun
Perkästään Suomen kielen,
niin se tavallaan olisi ollut nimenomaan
hyvin...
Niin voi olla, että se olisi ollut liikaa sitten, mutta
joo.
Mutta sekin oli tietysti, silläkin mentiin
tosi paljon etätöissä,
ja ne tekiin
hirveän duuninen, että ne sain ne kuvaukset
on aikana kuitenkin suurilta osin.
Parisaatlaa näyttelijä.
Ja sitten kaikki piti testata.
Yhdet vuospäivät menneen siirtyisissä,
että siirtyi seuraavalle
vuoden.
Oli nimenomaan tämmöinen.
Mutta sekin oli kyllä huvittavaa.
Sitten tavallaan miettiin, että
siinkohtaa ruvettiin olevan silleen.
Se ei tässä vain kukaan sanoisi.
Joo, se alkoi olla jo silleen.
Tavallaan mennä kovin,
että nyt tarvitsee näin. Jos se vain sanotaan mitä.
Se oli.
Se oli hyvin erilainen sivuhistorinkirjoitus
myös siinä mies, kun se ei ollut viikottainen ohjelma.
Siksi tavallaan, että kaikki kuvattiin etukäteen,
että teillä oli selkeästi
samaa työmäärää,
pitkiä päiviä.
Ne oli varmaan semmoisia normityöpäiviä
ennemmän suurimmalta osin.
Mutta kai sinne tuli kiireä
ennenkuvauksia,

mutta ei mitenkään
hirveän paha homma kuitenkaan.
Mutta kiinnostavaa olikin kirjoittaa
sellaista, kun ne ei ole
tavallaan ne viikottaiset uutisvitsi ohjelmat,
niin ne perustuu sen viikonuutisiin
ja
periaatteessa perustuu
johonkin faktaan.
Kun taas tässä
kirjoitettiin ihan fiktiota
ja kun se sijoittui tulevaisuuteen vielä,
niin sä sätkeeksi ihan mitä tahansa,
mitä tulevaisuudessa voi tapahtua.
Siinä ei ole rajoitteita siinä.
Se oli kyllä hyvä ohjelma.
Niin.
Asiantuntija oli siinä.
Niin oli.
Jasi Geilin tekemään.
Se oli Ursulaan.
Matin.
Niin.
Vaiskaa oli, mutta se oli hyvä,
kun muutkaan mehän kuvattiin sitä.
Miten se sun tyyppin nimi olisi?
En minä muista.
Ei se ikin heikki, sinä lukijadaan mulla.
Niin, me kirjoitettiin se heikki.
Niin, se oli heikkiä.
Se oli kyllä joku antti.
Niin.
Siin vai kun me kuvattiin,
niin tiedätte, että tuleeko meille.
Se oli hirveän minä ja Ursula,
mutta olemme omille nimille.
Jukkakin omaa nimille.
Niin osahan on näyttelijöitä.
Ei hän halua olla omaa nimellään.
Ne ovat omaa, koska ne ovat roolissa.
Oltiin hän mekin roolissa,
mutta aina me ollaan omia itsejämme.
Niin.
Aika tyymiä ollaan, mutta...

Niin.
Minkä se sitten on?
Mä katoin sinun nettisivuja tänään.
Eikön anteks eilen.
Se on kirjoittanut tekstejä jopa lastenlevy.
Niin on.
Mä oon kirjoittanut...
Nyt tuli EP.
Okei.
Semmonen projektiku, Jola Hop.
Jola Hop.
On siis kaksikielinen
lastenlevy, mikä oli siis pääasiassa.
Varmaan otettiin johonkin muskariin.
Siinä on semmoisia
joihinkin niihin biiseihin on kirjoitettu
myös jotain liikkeitä.
Mitä lasten kanssa tehdään
ihan vaan uojankin kanssa
lattialla.
Se oli ihan hauska, että pyydettiin,
että halusat kirjoittaa kaksikielisiä
biisitekstejä,
laulun tekstejä
lastenlevylle.
Mä olen sitten totta kai halunnut.
Kukaan nyt tein halus sitä tehdä?
Mennään vaan mistä niinku sulvottiin yhteen.
Mä tiedän.
Mä oon rotsast piirit varmaan sitten,
ettei esittää, että mä osaan molempia
kotimaisia tarpeeksi hyvin.
Niin, ja kirjoitut töksessin.
Se oli ihan hauskaa silleen,
että sen Sam Fröideon, joka on
säveltänyt suurin osa biisistä,
sen kanssa sitten vähän soviteltiin
niitä tekstejä, että miten ne saisi
toimimaan. Mutta siellä on sitten,
muutama tuli ihan semmonen
hyvä, kiva biisi.
Ne on kyllä spotifaisissa kunnaltavissa,
jos kiinnostaa.
Chola hop.

Kirjoitakse ku Chola?
T-J-O-L-A-H.
Onko se vielä
Ruotsin kielisellä
O-olla?
Chola hop.
Tämä on niin mielenkiintoista,
kun mä meidän googlat, että tästä on ihan
ihmeen.
Mutta se on spotifaisi.
Tuli ensin yksi levy ja
viitisen biisi.
Tulemme sinne yhtään seiltaan
12 biisistä.
Eli siis tähän menee teostokorvauksia,
että saattaa tulla.
Mä oon kuullut spotifoimakas,
että saan tosi hyvin.
Joo, ja sit noit
just tämmöiset muskarit.
Chiching.
Se on kyllä totta, kun ne soi koko ajan.
Siellä ne on.
Ei ole kyllä näkynyt.
Joo, emä usko, että haluaisit tulle.
Se on vähän kuin copy-oistota.
Niin, kun haluaisin uusinoista.
Niin, uusinoista.
Koska ei ole tullut uusintoja,
koska tehdään ajankohtaisi ohjelmia.
Mä oon siis kirjoittanut jotain 140.
Niin, ne hän näytetään
kolme kertaa, neljä kertaa,
ja sitten jää pyöriä.
Ne on stand-up-ohjelmatu.
No niin, ja ne pyörii tuossa jo.
Tosin niiskin täytyy sanoa, että mä en tajunut,
että se tosiaan toimii silleen se korvaukset.
Eli siis copy-oistomaksaa niistä näyttökerroista.
Sehän vähenee koko ajan.
No nyt tulee hyvin raha,
ja hyvin raha ensis tarkoitan,
että yhtäkki ilmestyy sataasia tilille,
joka on kivaa.

Ei nyt hyvin raha.
Ei se, että mitään tuhansia,
ja tuhansia tuottaa.
Niin, ei mulle.
Kyllä mä tiedän.
Suomen Ruotsilaiset tulee enemmän,
jos tästä.
No varmasti joillekin tulee tosi paljon rahaan.
Ne jotka tekee sitten koko ajan.
No mitäs, mikä on seuraava,
että se pui, että olen Suomeksi
nyt sitten näin,
ja syksyn jotain kirjoitushommia,
josta ei voi puhua.
Joo, on yksi juttu.
En mä tiedä, onko se nyt sitten,
eisin mikään niin kuin tämän aina jännä,
kun tavallaan joutuu sanoa,
että ei saa vielä puhua jostain,
niin se kuulostaa sitten tuohon,
nyt on tosi hieno.
Hän lähtikin sinne Ameriikkaan kirjoittamaan.
Sitten se on kuitenkin joku lastenlevy.
Ei tietenkään, ei voi puhua.
Käsikirjoituskalenteri on kyllä tämän vuoden
osalta nyt täytetty,
ja sitten keikkoja varmaan
tulee sinne vielä sitten.
No mikä on semmonen miin se tähtää,
että sit onks sulla joku semmonen
tiekkö, että ajokset nyt, että sä olet kirjoittaa tätä
koko ajan, että tämä kirjoitushommaa
olisi sitten keikkoja sivulla,
vai onks sulla joku semmonen,
kun nykyään aina puu pitää olla tähtäin?
No kyllä mä ehkä haluaisin siirtyä
tai kirjoittaa enemmän fiktiota,
kun mitä mä oon tähän asti kirjoittanut.
Tämä on uutis vitsailu,
kun sehän on kivaa tehdäksiksi, jotta osaa sen,
mutta tavallaan olisi kiva päästä tekemään
drama-komedia-sarjoja tai
jopa elokuvia.
Se on semmonen, mikä kiinnostaa kyl kovasti.

Sitten kun tuon Solon tein tuossa
syksyllä ruotsiksi,
ja tuli kivasti yleisöä,
ja oli todella mukavaa tehdä
kaksi tuntia
stand-upia itse lavalla.
Se on kyllä semmonen,
missä mä tykkäsin tuossa,
että sitä mä haluaisin kanssa tehdä.
Onko semmoinen, että käynyt Ruotsin paljon?
Yhteen aika mä kävin paljonkin,
ja sitten pääsin tavallaan
siellä piireihinkin.
Mulla on sielläkin yksi
sukupolvi,
kaverita siellä,
jotka osa on lopettanut,
ja osa on sitten jatkanut.
Mutta nyt en oo tullut,
sitte täällä,
aina kun mä sinne menin, tekee ilmaskeikkaa,
niin mä tekin stand-upia täällä työkseen,
ja oli perhettä ja asuntolainaa
ja kaikkea, niin se,
että lähtee sinne viikoks
tekee ilmaseksi keikkaa,
ei ole kovin hyvä bisnestä
lyhyellä.
Ja sitte kyllä sielläkin on,
ettei sielläkään riitä,
et sä et kovin exoottinen,
jos sä oot Suomen Ruotsalainen Tukholmassa,
et kyllä siinäkin pitää olla
päihittää ne
kilpailijat oikeesti,
ja sitten tekee siellä niin paljon,
että pääsee
sinne
piireihin, kuulostaa välät sanot,
mutta et tulee
vakiokasvoksi,
niistä alusta se, minkä on täällä tehnyt,
paitsiettä vähän osais jo ehkä,
osais tietysti enemmän,

mutta sit se koko
tutustumistyö,
ja sit hioi sen setin,
et se toimisi oikeesti tosi hyvin Ruotsissa,
et se ei enää perustuisi siihen
lievään exoottisuuteen.
Oot sä semmoinen tiedä,
et sä olet tehnyt englanniksi,
mutta onks olikin käynyt mielessä
sitten niin ku, oot sä käynyt Lontoosta,
jossa on englanniskeikoille?
En ole käynyt ku
virossamaan käynyt tallinnassa muutamia kertaa,
et tekee englanniksi, ja sit Suomessa
ja Ruotsissa on tehnyt englanniksi myös.
Oot sä käynyt myös Tanskasta tekee englanniksi?
Oon mä myös käynyt Tanskasta tekee englanniksi,
me oltiin Kööpenhaminassa.
Surrullisen kuuluisa, Kööpenhaminassa reissu.
Onks sit puhuttu
semmoinen juttu, mistä
mä luun, että mä voin kertoa
siitä mun lapsen lapsille.
Se oli kyllä oikeasti niin mahtavaa.
Oon, eli siis täytyy varmaan jotenkin taustuttaa
tätä kuulista. Varmaan pikkasen, joo.
Ei ku jättä tässä tähän.
Se on eppinen reissu.
Oli eppinen reissu.
Mutta siis me oltiin Kööpenhaminassa
tekemässä
kaks keikkaa, eiks niin?
Kolme, me olemme kaksia korkkibaarissa.
Aivan kaks korkkibaarissa.
Kööpenhaminan Ungdom-hussetilla,
joka on tämmöinen valattu
valattu talon vähän niin kuin lepakkoa.
Niin, niin vähän, joo.
Ja siellä oli Minä Anders, Aatu Raitala
ja Robert Pettersson.
Meillä oli Taneli ja Markku mukana.
Kali on komedipuulaa,
järkkäämme reissu.
Mehän otettiin ne rahat, mitä me olimme liianneet

lepakkumien illoista. Ja laitettiin,
lähdetään tanskaa, otetaan nämä mukaan.
Tämä kuulistaa hauskalta. Se oli hauska reissu.
Keikät oli kans hyviä.
Tämä Ungdom-husset oli vähän silleen,
että joilloin oli vähän ongelmia siellä.
Itse asiassa yleisöllä hän ei ollut mitään ongelmia
niin kuin teidän kanssa.
Ei.
Mutta sitten järjestäjät
ei ollut ihan niin kuin.
Joo, ja se oli kuitenkin niin kuin,
kun tästhän ei ole seuraava muuta, mutta se oli joskus 2015
jotain silloin.
Tavallaan, että se tuli vähän yhden,
että silloin hän me oltiin vähän niin kuin,
nyt mä tavallaan ymmärrän paremmin se keskustelu,
mitä saa sanoa ja mitä ei.
Mutta he olivat sanottavasti hyvin
niin kuin tarkkoja just siitä,
että mitä saa sanoa,
että miltä kieltä käyttää mistä,
vitsa, se järjestäjätaho.
Ja mä muistan, että mä sanoin siellä lavalla sen,
että kun mä olin jotenkin, että miksi tämä on niin kuin,
että tanska, kyllä selkeästi on niin kuin,
tanska on maailma onnellisimmaa,
koska siihen aika se oli aina se, eikä Suomi.
Että kyyttä ylö, että sen takia hän niin kuin,
Hans-Kristians Andersson niinkin sadut on
niin onnellisia loppuja täynnä,
että se pikkutulitekkku tyttökin,
että se pikkutulitekkku tarvitsee,
että se on niin kuin.
Siinä, kun sallit kertovat sen vitsin,
niin mä olin viimeinen sinne illassa,
ja sitten yksi niistä järjestäjästä
tuli mulle puhumaan, että
että me ei olemme tällaista järjestäjä.
Me ei olemme tällaista järjestäjä,
että me ei olemme tällaista järjestäjä.
Mä sanoit, että okei, että joo,
että ymmärrän joo, että jos täällä on tämmönen
meninkin, mutta se on nyt lavalla heikkiä,

mutta jos sä voisit sanoa,
ja siinä vaiheessa, mä tiedän, että seuraava,
jossa lavalle on roplipettässä,
joka ei ainoastaan
luultavasti tullut kiroilemaan,
mutta se
tulee puhumaan,
mä tiedän, että se tulee puhumaan,
se tulee tekemään hirveitä asioita sille pikkutulitekku,
tehtaan tytölle,
ja niille Andersonin joutsinelle
ja kaikille, että se tulee,
sillähan on tosi pahoja juttuja,
mä hän tiesin ne sen jutuut,
mut mä olisin, että
mä en tiedä seuraavaksi,
koska se on
vain seuraavaksi,
mutta ehkä jäi,
jos sä voisit sanoa,
okei kyllä, mä jutteleen,
a-tuhan oli sitä ainoa, jota olisi sitä jäljellä,
et mä muistun mä kävellen sieltä pois,
ne oli kuunnella Robertin setin,
kävellen niiden, ne istuivat siellä jossain toimistolla,
meillä oli Backerin kävelltiin sen toimiston läpi
Backerille, niin siellä on se tota
joku järjestä, ja sillä puhuu Robertin setistä,
että jäi, jäi, te vaan Necofilii,
Coprofilii, Pedophilii,
hahahaa,
mut se tokapuolisko meni hyvin,
mä muistun, mä juteltin aatun kanssa siitä,
että okei, tämmönen meininki,
ja sitten mä niin ku,
vältettiin niin ku,
toksisten sanojen käyttäjä.
Joo, joo, joo, kyllä mä ymmärsin, että hän selitti mulle sen
bitsamaan käytön, mä mä sanoisin tosi hyviä,
mä olisin tota, ja sitten sanoit, että joo,
eikä ne syytä muomista.
Se tuli, et ei tää hätää, et eisin ollu,
mut kyllä mä muistan, et joutun vähän Taneli,
roopeen keikasta, et ne oli jotenkin

tosi järkytty, et me tuotiin
tällänen esiintyjä, et se ei niinku
ymmärtänyt yhtään sitä.
Niin, mut yleisössähän oli pelkkiä
niinkun keskiluokkaisia
expäät suomalaisia, et
siellähän ei ollu niinku kukaan,
jätään ei kiinnostunut.
Ei välittänyt yhtään.
Ne oli kaikki, nekin ne oli vähän
väärässä paikassa silloin.
No oli, ne jännitti jotenkin,
ne oli kyllä peloissaan vähän.
Valla tuossa taloussa jotain.
Mäkin juttuin joku eturviin,
niinku englanniksi tietysti.
Se oli suomalainen, mut
et englanniksi juttuin, mut
missä, mitä se teittää töissä?
No mä oon lorealilla.
Täällä nyt ykkään varmaan
vähän meikkiä elänkokeistoja
ja muistoja.
Joo, mut sähän episyys
ei loppunut siihen.
Mä te oonkin toinen puoli
tästä reissuista käsitellä.
No joo, nopeasti voidaan
käsitellä.
Ja rauhassa.
Niin, et sit hän seuraavana päivänä
päivähän alkoin niin, et
Lars Wilksia yritettiin ampua
siellä, aika lähellä itse
sitten ynglumisuusetin keikkapaikkaa.
Sitä yritettiin ampua siellä
ja sitten me tehtiin keikka
ja sen keikan aikana
joku kävi vielä ammuskelemassa
sen moskejan lähellä ja sähän pisti
sitten...
Synakoukan.
Synakoukan lähellä, nihän se oli jo.
Joo, niin sit tuli hirveet

mekkalat, hän oli siellä liittyen
kopterit ja...
Joo, mä näin sen varsin
läheltä, kun mä läin.
Joo, niin se oli, niin
ja sit se, niinku, et ne laittaisen
baadin kiinni.
No ne ajattelit, että se on
turvallisempaa laittaa se kiinni.
Joo.
No, koska me oltiin tanskassaan, niin
sehän meni ihan decadentiksi
meinninkin ja kaikki luoli, et me
kuollaan tänne, niin siellä hän
niin, kun...
jointit kiersi ja kaljaa
viertäsi ja...
Oli meille tosi hyvä ja
turvallinen tunnelemasi
ja teihän siinä mitään olleet.
Mutta muistaks nii, sä lähet...
Mä olin lähtenyt jo silloin liikkeelle.
Ah, se olit jo liikkeessä.
Joo, mun tuli nälkä, mä olin lusi kepappia
ja mä läin jo hotelille ja
mä muistan, että mun ennessä kävelymät,
että täällä on tapahtunut, hirveästi tulee
niinku ihmisiä vastaan.
Ja ne on vähän sillä niinku panikissa.
Joo.
Mä oon sanoit, että mitähän tuon, et
luonnon, et mä lähes et sinne suuntaan,
mistä he tulee.
Joo.
Siis mun edessä yhtäkkiä, niin poliisit
ne hyökkäsi jonkin autoon.
Mä oot mitään ne tekemään.
Ne ne ku...
Meni onnäkkiä...
Mä muistan, että mä laitoin sullakin
jonkun viesti, et täällä on jotain
häppöniin...
Erikoist joukosta.
Erikoist joukkoja.

Erikoist joukoja kanulla.

Joo.

Mä olin huomasiin, et noin ja mikä keppapaikka tietysti on ollut auki.

Niinpä mä olisin, et noin ittokaima.

Lähden sinne meidän, niinku majoituspaikkaa, ja kävelin sinne, ja oot kat, eihän tääl on ketään liikentäs.

Mä ymmärtäenkin rauhasti.

Pääsin sinne meidän kämpppään, avaan telkkari, niin sit mä kävin, et mä olin sen, täämään siis...

Kai, se oli murhanukkio siipaheisi jonkun se.

Niinpä hän täysin niinku kymmenen minuuttia ne jäljessä.

Ne samaa reittiä.

Niin ku täspäinen sama reittiä.

Ja sit se ammuttiin siin me edellisen keikkapaikan viereen.

Siis hyvin lähelle sitä edellisen keikkapaikka, sit poliisit se lopulta saikiin, ja sit vissiin ampusin sinne.

Mut et se oli jotenkin niin niinku uvittava, et minä imettelin ammattina rauhallista.

Mut siinä oli kyllä siis mahtava niinku semmoinen...

Siin baaria muodostuu semmoinen niinku hieno, pienisavuinen baari, ja sinne muodostuu semmoinen mahtava decadenttimaailman lopun tilanne.

Et jos olisi yhtään jatkunut se tilanne siellä kadulla enää, siellä olisi nussittu oikeesti.

Ei sitä nyt ei tehty.

Mut se olisi mennyt siihen, et ei tässä on mitään kaikki on ohi, nyt voi, niinku näin, mut sitä ei tehty.

Ja sit mä muistan, kun mä lähdin sitten kävelemään, mä varmaan tultiin koko porukkasit

sieltä, niin joku,
me oltiin tehty setit siellä,
mä oli puhunut paljon lapsista,
niin joku sieltä niinku baarista huutaa,
don't go out there, you have children.
Sitten kiittii, kiitti, kun muistutin tätä.
Mä muistan, ku te tulittasit sinne,
koska sitten mäkin olin yrittänyt
teille soitella,
niin et siellä on jotain tollaista,
noin, niin sit mä muistan,
kun tulla on puhut avasitte omen,
niin mun tuli ihan semmonen
niinku semmonen läksyttävä äitimuori.
Missä kun te olet,
et jos te yhtää ymmärrä,
siellä oli tosi vaarallista,
nyt on kaikki kunnossa nyt.
Toi oli, mut se oli vielä sille,
et se oli ehtili,
on se Lars Vicksia,
tai siis eihän sitä saatu,
siihen se ei päässyt,
mut jokuhan se oli,
pis siinä puukottanut se se,
mut se oli joku tämmönen,
joku tämmönen,
on tähtää päivä-opessu.
Olen rikki Luvis-Lave,
jotain, tietenkin tällee näin ja ...
Niin sit se yksi katsoisi,
mitä on tapahtunut.
Siis on kuuluu olleen,
katsoit.
No en nyt käydä sitä tässä läpi,
et jos jutellaan vaikka tauolla.
Reissu oli hauska,
sille,
että ikäviä olivat noa tapaukset.
Totta kai ne oli,
mutta sille,
että tota,
mut,
1's in a lifetime.

Joo,

jou.

Ima osa jääkien suunniteltu

enää toista,

hei kää.

voi voittaa sitä. Ei, ei, ei, ei, se on se, että jos kaikki vaan.

Tää oli, että keikat menee hyviä, oli ihan leppo saa syötiin hyvin.

Niin ei se, ei se ois sama.

Mutta tota, miten, mä kyselin suolta laitoin suuren viestiä, niin onks sulla joku semmoinen komedian muisto?

No toihan itseä se ois varmaan nyt. Täähän ois, mutta kuten mä sanoin, niin se on nyt kerrottu.

Et kerro uudestaan. En kerro uudestaan ja mun pitää vielä kertoa joku toinen.

Joo, eikä siis se on pakko, mut ois se ihan kivola.

Niin. Mä en tiedä, mihin se voisi liittyä.

Joku mä olen nähnyt, että mikä on semmoinen merkittävä, mikä voisi olla jollainlailla sinulle kantanut mukana tai vaikuttanut sun umoriin.

Aika monesta me ollaan jo varmaan puhuttu tässä jo, mutta tota ja kaksi semmoista niinku, jos mä mietin sitä, että miksi sä kysyt siitä, että miten sä päädyit niinku tekemään niinku työkseständappia tai komikkaan,

niin kaksi semmoista niinku ekaa kertaa, jolloin ois fiksuna voinut tajuta, että lopettaa.

Joo.

Eka oli semmoinen, se oli mun eka maksettu keikkä.

Mä olin tyylin tehnyt just sen viisi minuuttiin siellä klubviruksessa silloin.

Ja joku oli saanut kuulla, että jo, että se on, että näin.

Ja sit jostain syystä mä päädyin paraisten, eläkeläisten vuosi juhlaan.

Ja se oli eka rahakeikka koskaan.

Ja tota siinä olis voinut luulla, että tää nyt niinku, et mulla oli, mä muistan, että mä palmistaukset on ollut tosi hyvin ja oli miettinyt.

Mä sain sit jotain viiskymppiä käteen tai jotain tällaista, mut kuitenkin, että se oli niinku semmoinen niinku, että tää on työtä.

Ja tää on niinku mahtavaa, että tästä tää voi olla duuni.

Se oli ihan hirveän se keikkä tietysti, kun eihän ne tiennyt, että sinne mitään stand-uppia oli tulossaan.

Ja se oli, tää oli 2004 tai jotain ennen tiennyt, mitä stand-up on.

Mä tulin sinne ja höpötin ne mun jutut ja lähdin pois.

Ja se oli niinku ihan kasi, että nukkuin niinku, niinku niitä eläkeläisiä nukkuisi siinä etulivissa niinku sen keikan läpi.

Vaikka se oli vaan viisi minuuttiin pitkä tai se, että mä, niin silloin olis voinut olla sit ei helvetti, että ei tässä mitään.

Mut näin tyhmäpää olis, joo joo joo, käy tästä vois vielä.

No nyt mä oon ammattilainen.

Mä oon ammattilainen.

Toinen oli kun mä olin siis eka keikko, mikä oli semmoinen, mikä varmaan vahvisti sitä nyt tästä vois tehdä.

Kun mä sään ekaan keikan, johon mulle oli hoidettu lennut, leville oli niinku.
Mulla oli niinku, mulla oli hadin tuskin, oli niinku 25 minuuttia kasassa.
Mut pyydettiin leville ihkubaariin esiintymään sinne kellariin, kaks kertaa 25.
Oho.

Ja mä olisit, joo mä tulin.

Siinä paikassa vielä se on.

Ja sit tota, mut se oli semmonen niinku, tieksää niinku, se liittyy siihen niinku harhakkuvan siitä, niinku rockistaran elämästä.

Joku on hoitannut sulle hotelihuoneen, joku on varannut sulle lennot, joku tulee lentokentälle hakemaan sulle.

Ja se tuntuu silloin alussa, se tuntuu niin siistiiltä, kun sä oot ekaan kerran siinä, niinku kirjaudut sinne hotellin ja joku on hoitanut kaiken sun puolesta ja se tuntuu, niinku, ooo, tää on niinku mamanai fucking made it maininkin päällä.

Ja tota, ja sitten niinku sovitaan, että no huomenna sitten tuun hakeesut täältä hotellilla ja mennään sinnoin takaisin kentällä ja lennäin takaisin.

Niin tota, mut sit mä tulin sinne keikkapaikalle ja se oli aika paljon porukkaa, ei mitään hätää. Aloitin sen keikan ja se ekaan puolisko meni käytännössä siihen, että siellä oli yksi ukkeli siinä eturivissä, hirveessä ja humalassa.

Ja mä en ollut hirveän kokenut niinku yleisön kanssa niinku interaktiossa, mut jostain syystä mä sain sen toimimaan ihan perun hyvin, se niinku jutuun.

Se toimi niin käsit, mä sain sen niinku koko se 25 meni siihen, mä olin ihan voittaja, kun mulla oli se 25 kirjoitettu matskuun vielä tokallepuoliskolla siinä, niinku käytettävissä.

Se meni ihan vaan niinku, niinku taikuutta, että mä sain sen niinku, mä en ymmärrä vielä käy, miten se pystyy onnistua.

Ja sit mä tota teen, sit se oli hävinnyt tota tauon aikana se kaveri, ja sit mä olin viettänyt, että nyt hän mulla on ihan pöytä katkata täällä.

Ja tota keikka meni tosi hyvin, ja sit tota keikan jälkeen Vari Mikko tuli juttelemaan, että joo, että sehän suuttui vähän se kaveri, kun se lähti, että tota mut hyvinhän sä hoidit sen ja neilla sit sen jutuun.

Ja tota mä olin siis ihan se onnen kukkulaa, jumaan lautaa, että sinne tarjolti jotain viinoja siellä, mut mä olin sitä, ei kun mulla on aikanelleen, tai mä menen nyt tonne hotelilleen.

Sit kun mä kävelen, tun sinne tota ylös, niinku ikussa on niinku alakerrassa nii stand-up, ja sit niinku yläkerrassa, kun mä on kävellä varsin baadissa, ulos nii portsoinappaa, olaa sitäkin, ja sä oot hei, että me poliisisoitti äsken.

Täällä on pyörinyt joku tyyppi täällä niinku leviin keskustassa katkaisi tulla haulikolla, että pidähän silmät auki, kun sä käveleet tonne hotelille, ja mun päässä tää oli se sama kaveri, että se oli suuttunut lähtenyt, että mä voi kertoa, että jo koskaan on ollut silmöt kyllä niin auki, että tässä niinku tuli ja silti, vaikka tää oli, niin mä silti jatkoin.

No ajattelin se, että ei sen tällöinen niinku se, että sä olet ollut se, että erikoistijoukot tulee.

No ei, ei tullut erikoistijoukot, mutta oli kyllä siis sillä ei kuomattavaa, että niinku, sit ihan just tämmöstä niinku top of the world, mut sit silti aaa, niin niin, tää on tällästakin, että...

Toi onkin jo just, että leviillä kulkee joku katkastu haulikon kanssa, niin niin on silleen, että no ei hättää poliisitun tulossa muutaman tunninpäin.

Niin, niin niin niin niin niin niin niin niin niin niin niin niin niin niin niin niin niin

[illegible][illegible][illegible]

että käveli Suomeen, niin se miettii, että tähän olisi varmaan tosi kiva kesällä, kun se oli ihan sinkakylmä päivä vielä.

Kaitan on sellaisia myymälöitkin, jotka olisi kesällä aukiin, että oli hauska.

Hauska, kyllä. No hyvä.

Vielä olisi jäljellä kuuleen Anders meidän suositus meidän katselijoille. Mitä sä haluaisit suositella?

Kuntelijoille. Mitä ne on?

Suositella.

Sitä, että ne puhuisivat puolisostaan hyvää.

Niin, että ei puhuisi pahaa.

En tiedä, auttaisiko se?

On se tottaisikin uuttaisi se ehkä suositella. Mitä mä voisin suositella?

Pitäisikö se liittyä komiikkaa?

Ei se tarvitse liittyä miinkään, kato kun tää alkoinen podcast oli koronaa just se paelmaa, ja mä sitte tuntuu, että kaikki on niin syynkkää ja kurjaa, niin se on täytet, että vieraat voivat kysyä, niin tänään on erotettu ulkoilua, aamutreenausta, koiranhommaamista,

jotain kirjaa, jotain klounien sisteen.

Se on se, mikä mun koronahomma oli, mitä me tehtiin niin kuin...

Mä en oikeesti ole tehnyt koskaan rinkkejä kotona,
mutta korona-aikana, kun ei, siis totta kai hän ei menty mikään,
eikä mulla nyt mikään pakonomaan tarvissa, joka liikko viinaa,
mut me keksittiin semmoinen perjantai-rinkki,
että mä tein yhden rinkkin mulle ja puolisolalle,
kun kuitenkin ei ollut missään tekemässä mitään,
niin se on semmoinen perjantai-rinkki.

Jos se on vaan se yks, kun se mun mielestä olisi hieno juttu,
että se ei ollut mitenkään perjantai-ryypäämistä,
vaan se, että hän yks tämmöinen, niin se oli aika kivaa.

Mikä oli paras rinkki?

Mä en osat tehdä ollenkaan sitä.

Mä ehkä johonkin kirkpeisiin aika vahvoihin viina-rinkkeihin tykkästynt siitä,
ne oli varmaan ne, mitä sitten jäi usein.

Ja miten niitä nimet on sitten?

Whisky-sauer on ja sitten kaikki sellasin.

Tuleeksi se whisky-sauer, eikö se tuota kanamuna?

Kanamuna, joo.

Sitten ravistellaan, että sitten tulla on semmoista vahtoa,
siinä vähän kapu-chiinaa, mut kelta-ni ja viina-la.

My kind of kapu-chiina.

Joo.

Lepä, mä voisin vuosi täällä leffan.

Super bad.

Super bad?

Joo.

Okei.

Se on Judd Apatown leffan,

mistä tavallaan voisiko sanoa, että toi Seth Rogen vähän niinku breakas siinä,
niinku kirjoittajana ja esiintyjä näitä.

Se on Sona Hilkiössä.

Sona Hil on siinä se toinen ja Michael Cera on se toinen nuori,
mut ne esittää periaatteessa Seth Rogen ja sen kaveria,
että se on niinku niitten,

jos mä en ymmärtänyt sen oikein, se on niitten haiskultaariina,
ja sitten Seth Rogen ja Bill Hader on siinä semmoinen poliisi-tutkapari.

Ja sitten tavallaan se on ehkä se on niinku vähän ajastaan jäänyt leffa,
tietyltä osin, mut se on niinku komedia leffana, se on niin yksinkertainen leffa,
että se on niin kuin the last party of high school, se on se juttu siinä leffassa,
että se on niinku, se kuulostaa niin kliiseltä,
mut ne on tehnyt sen niin hyvin, että se on oikeasti todella hauska.

Vähän teini ja vähän niin kuin sellainen osittain ällä ja näin,

mutta mä tykkään sitten leffasta tosi paljon.
Mut et juu kattoo se, koska jostain syystä mä en oo sitten nähnyt,
mä tiedän kyllä se leffa.
Se on niinku tiukka komedia leffa, josta mä tykkään.
Sen moseen mä alusin kirjoittaa joskus.
Eli tällainen samanlainen.
Hei.
Samanlaiset kuuli viimeiset juuri.
Paraisilla.
99.
Joo joo, mä alutulain sitten nuorta Andersia.
Jotta siis...
Missä hän on vanhemman näköinen nuorana?
Niin.
Ollaaks me käsitelty sun mielestä kaikki tarpeellinen?
No sä ottaa ohjelmanjuontaja.
Vähän tässä on ollut lätinaa...
Niin lätinaa, tai ihmiset voi kuunnella.
Voi kuunnella, joo.
Siis se haluaa.
Siis minun mielestä on oikein hyvä jatkaa.
Mä en tiedä, mulla tulee mieleen,
että onks sulla joku sellainen, mitä sä oot...
Tai on ollut kysyä jotain.
Ei mä tiedä, eikö se...
Tulkaa keikolle, mä kerron lisää.
Niin.
Ei puhunut esimerkiksi sun mustasta myöstä mitään.
Kultainen mulla on.
Jotenkin se meni mulla muistiskuvissa erilainen.
No lopetin taikunnan, koska sit piti alkaa potkiin
muita ihmisiä, niin sit kun ei saanut enää potkiin
vaan ilmaa.
Niin, olisin hemmynyt tällästä.
Tää on tietysti vähän pahaa nolloa, kun mä olen kaikkiaan
tuolla selittänyt, että Anders on musta myö kungfussa.
Ne on keltanen tartanen taikuen tässä,
ja se loppui siihen, että mitin potkiin muita.
Joo, joo, no siis mä oon nyt selittänyt
esimerkiksi Nikon Kivellä, ja mä sanoin, että Anders hakkaa se.
Okei.
Mä en sanoo.
Mä olet olis kyl aika huonosiin.
Joo, ei tehdä sitä sitten.

Ei puhuta pahaa puolisoista, eikä hakata ketään.
Hyvä elämä.
Tää on oikein. Kiitos paljon.
Kiitos.
Kiitos katseli ja kuuntelija,
miten ikinä tän Lätinän nyt sitten nautitkaa.
Tässä oli meidän tävinkojaksoni.
Jos et oo vielä tilannut, niin musta tilata
tämä kanava tai tämä juttu,
Tani Hankalu, puu samalla YouTubeista,
että tota podcast tästä.
Niin, no joku on tekis niin, että se leikkaisi
ne leikkaisi eri versioita eri juttuja.
Niin, mut ei me tehdä.
Koska siinä vois mennä tämän hienon Lätinän hukka.
Mutta siis tilaa, niin sitten jätetulee
uusi jaksu. Niin kiitoksia.
Ensi kertaa.